

Vint denúncies a la Seu per incompliment de l'ordenança de control i tinença de gossos

REDACCIÓ
La Seu d'Urgell

Els agents municipals de la Seu d'Urgell ha interposat un total de 22 denúncies a propietaris de gossos per incomplir l'ordenança de control i tinença d'animals de companyia, d'ençà que s'intensificà, a final de l'any passat, la

vigilància per part de l'ajuntament de la ciutat. L'objectiu de la campanya era posar fi al problema de les defecacions canines al carrers.

Així, els agents han realitzat 40 identificacions, que consisteixen a fer la comprovació de la documentació i sancionar en els casos que correspongui. D'aquestes,

han sorgit 22 denúncies: una per defecació, dues per manca de documentació i la resta per dur el gos sense lligar.

D'altra part, l'ajuntament al·lur-gellenc està estudiant possibles zones públiques, que serien prè-viament senyalitzades, perquè els animals de companyia puguin passejar deslligats.

Dos agents de la Seu revisen la documentació de l'amó d'un gos.

14/02/09

Diari d'ANDORRA

ORDENANCES

22 denúncies en el control de tinença d'animals

EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

Un total de 22 denúncies s'han interposat a propietaris de gossos per incomplir l'ordenança municipal de control i tinença d'animals de companyia des que ja fa uns mesos. L'Ajuntament de la Seu d'Urgell posés en marxa la vigilància intensiva per part dels diversos agents municipals que van des de la Policia Municipal, els serveis de neteja viària, jardineria i el vigilant ambiental amb l'objectiu principal de posar fi al problema de les defecacions canines als carrers i places de la capital alturgellenca.

Els agents municipals han realitzat un total de 40 identificacions, que consisteixen en identificar al propietari de l'animal, fer la comprovació de la documentació i sancionar en els casos que correspongui. D'aquestes 40 identificacions, n'han sorgit 22 denúncies: una per defecació, dues per manca de documentació i la resta per portar el gos sense lligar. L'Ajuntament està estudiant possibles zones públiques, que seran senyalitzades. ■

15/2/09
el periòdic
d'ANDORRA

El Festival Joan Brudieu de la Seu vol ser un referent de la música clàssica

El director artístic aposta en la nova edició perquè la ciutat s'involucri més en l'esdeveniment

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

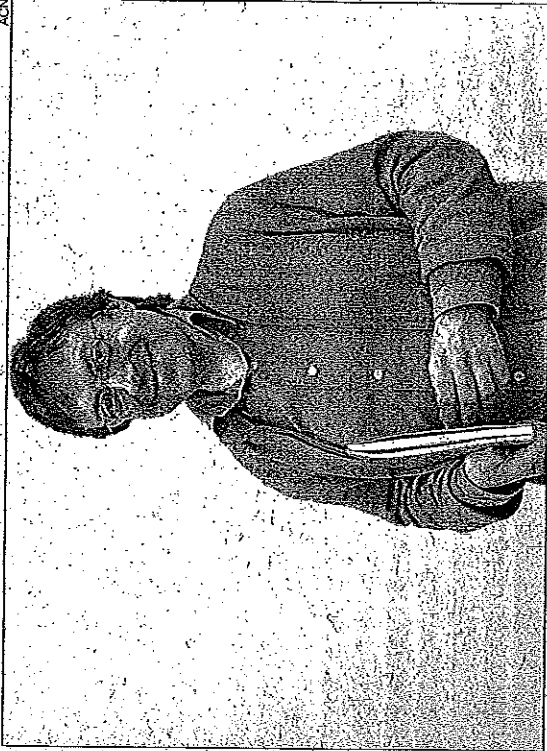
El mes de juliol i agost arriba a la Seu d'Urgell el Festival internacional de música clàssica Joan Brudieu, que aquest any celebra la seva 33a edició. "El degà dels festivals de música clàssica", com li agrada anomenar-lo al seu director artístic, Josep Maria Sauret.

El director d'orquestra, i cap del departament d'orquestra i música de cambra del conservatori de Granollers, ha explicat que vol aconseguir involucrar més la ciutat en el festival i fer d'aquest un referent cultural de música orquestral al Pirineu i un referent cultural per a tot Catalunya. A més, vol que serveixi per donar projecció als joves intèrprets del país, i també a la ciutat i la comarca de l'Alt Urgell.

El festival Brudieu és un dels de més llarga trajectòria a Catalunya. L'actual director artístic del certamen, per a qui aquesta serà la quarta edició, explica que ha volgut recollir aquesta herència, amb una especial atenció al seu director anterior, Alfons Carrillo, i consolidar-la i ampliar-la amb l'objectiu de fer de la Seu d'Urgell un centre d'interès musical per a tot Catalunya.

La prioritat que per al Brudieu té el fet orquestral té a veure, segons Sauret, amb el fet que al Pirineu hi ha poca programació en aquest sentit, i l'organització vol fer també d'aquest esdeveniment una referència al Pirineu pel que fa a música d'orquestra.

Aquest és ja un esdeveniment consolidat i amb prestigi, per les importants produccions que ha posat en escena, segons Sauret. El director explica que a partir

El director artístic del festival, Josep Maria Sauret.

d'ara li agradaria que el festival servís per fer projecció de la ciutat i de la comarca, perquè fos un incentiu turístic. També li agradaria que fos un punt de trobada a nivell emocional i social, i de

convivència, per fer de la música alguna cosa més que audicions. En aquest sentit, i perquè la gent de la ciutat s'involucri en l'esdeveniment, el director expressa que parla amb la gent per

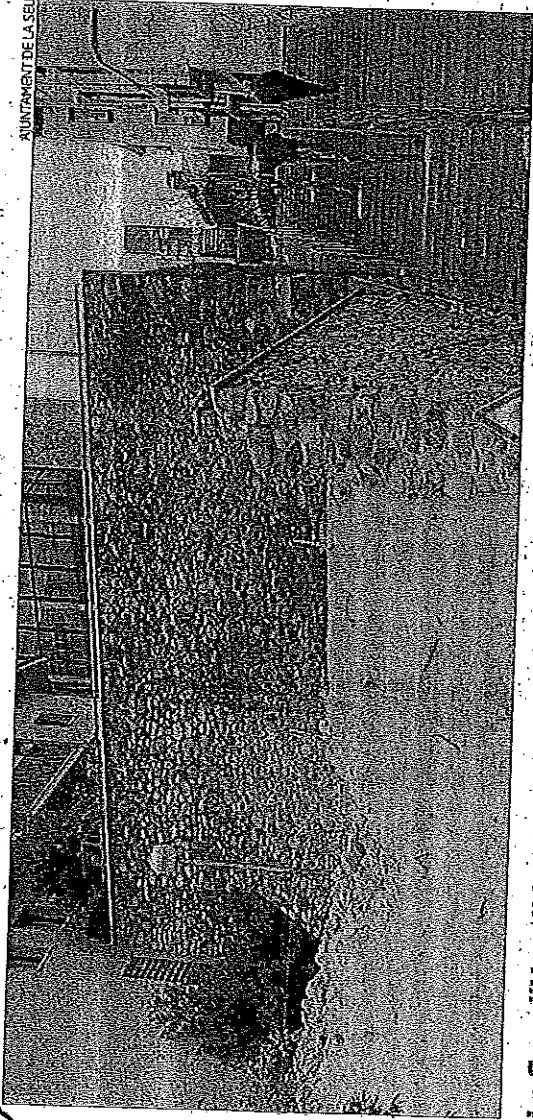
copiar les seves opinions. Sauret manifesta que, tot i que li agradaria molt que la Seu d'Urgell tingués un auditori important, creu que no és moment de tocar la qüestió a causa de la crisi econòmica, que fa que ara hi hagi altres prioritats.

D'altra banda, explica Sauret, la ciutat disposa de diferents esglésies i equipaments culturals, com la sala de Sant Domènec, l'església de Sant Miquel i el claustre de la catedral de Santa Maria, que tenen una acústica excel·lent. Sauret ha fet referència també al nou espai que l'Ajuntament està adequant al complex cultural de Les Monges, l'església de Santa Immaculada, del qual diu que tindrà una acústica fantàstica i molt adient per encabir-hi alguns concerts del festival, i que això segurament ja serà possible en l'edició d'aquest any. ■

16/02/09 Bon dia

16/02/2009

revisió

La Seu d'Urgell inicia les obres de construcció de l'ascensor del Parc Olímpic

► La setmana passada es van iniciar a la Seu d'Urgell les obres de construcció de l'ascensor panoràmic que ha de connectar el Parc Olímpic del Segre amb el nucli històric. L'obra salvarà la gran escala que hi ha actualment i que obliga les persones amb mobilitat reduïda a fer una volta per arribar al centre. L'actuació la porta a terme l'empresa Obres i Construccions Jordi Serra i és previst que s'hagi acabat d'aquí a sis mesos. La instal·lació, que salva els 7,5 metres existents entre el carrer de Lluís de Sabater i el camí de Sota Palau, tindrà també una passarel·la.

Progrés proposa una comissió per refer el pressupost 2009

● L'objectiu seria consensuar els canvis per adaptar-se a la situació de crisi

● Aquestes propostes es votaran en el plenari extraordinari del proper dilluns

EL PERIÒDIC*
LA SEU D'URGELL

El grup municipal del PSC-Progrés a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell demanarà, durant el plenari del proper dilluns, que es creï una comissió de treball amb representats de tots els grups polítics per analitzar totes les partides i consensuar l'equilibri definitiu entre ingressos i despeses del pressupost per al 2009.

Aquesta proposta té com a objectiu aplicar una política rigorosa i de contenció de les despeses per adequar el pressupost municipal a les possibilitats reals de l'Ajuntament i a la situació de crisi econòmica que estem patint. La mateixa proposta assenyalava les partides pressupostàries que cal reduir, així com les

aportacions extraordinàries en concepte de beques i ajudes socials que cal augmentar per afrontar l'augment de les dificultats de moltes famílies de la Seu.

REDUIR DESPESES // Progrés troba del tot necessari i imprescindible reduir les despeses en les partides més superflues, com ara activitats diverses, despeses de protocol i de propaganda. Actualment, aquestes partides són excessives i desorbitades, ja que pugen més de 700.000 d'euros. Progrés proposa augmentar, de veritat amb 100.000 euros, les ajudes socials per a famílies en dificultats, amb càrrec al romanent de tresoreria positiu dels anys anteriors.

Progrés recorda que el pressupost del 2009 va ser aprovat inicialment només amb els vots de l'equip de govern, ja que tots els grups de l'oposició van votar en contra. Segons el portaveu del grup del PSC-Progrés, Jordi Mas, «la pitjor crisi econòmica dels últims 50 anys mereix una taula de treball i de diàleg entre tots els grups per liderar accions efectives i ràpides que ajudin a mantenir la cohesió social a la nostra ciutat, i a la vegada no hipotecar els ajuntaments del futur». Mas continua afirmant que «sempre hem estat oberts al diàleg i al consens, tot i que lamentem que l'actitud de CIU i ERC no vagi en aquesta direcció». ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

► El portaveu socialista Jordi Mas, durant la celebració d'un pla.

L'Agència informa dels tributs fiscals

► Les novetats fiscals per a aquest any 2009 seran exposades pel delegat de l'Agència Tributària a Lleida, Francisco Javier Calcedo, en una reunió informativa que tindrà lloc el pròxim dimarts, dia 17, a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Urgell. L'acte forma part del cicle de xerrades econòmiques que organitza el Telècentre.

15/02/09 el periòdic
d'ANDORRA

El PSC de la Seu proposa crear una comissió per refer els pressupostos de l'ajuntament

REDACCIÓ
La Seu d'Urgell

El grup municipal del PSC-Progrés a l'ajuntament de la Seu d'Urgell demanarà, durant el ple-nari de demà, que es creï una comissió de treball amb represen-tats de tots els grups polítics per tal d'analitzar totes les partides i consensuar l'equilibri definitiu entre ingressos i despeses del pressupost per al 2009.

Segons el partit, la proposta té com a objectiu aplicar una políti-ca rigorosa i de contenció de les despeses, per tal d'adequar el

pressupost municipal a les possi-bilitats reals de l'ajuntament i a la crisi econòmica actual. La matei-xa proposta assenyalà les parti-des pressupostàries que cal re-duir, així com les aportacions extraordinàries en concepte de beques i ajudes socials que cal augmentar per fer front a l'aug-ment de les dificultats de moltes famílies de la Seu.

Així, Progrés troba imprescin-dible reduir les despeses en les partides més superflues, les quals creu que són excessives i desorbi-tades, ja que ascendeixen a més de 700.000 d'euros. El grup pro-

El portaveu del PSC a l'ajuntament de la Seu, Jordi Mas Ortega.

posa, d'aquesta manera, aug-mentar en 100.000 euros les aju-des socials per a famílies en difi-cultats, amb càrrec al romanent de tresoreria postiu dels anys an-teriors.

Segons el portaveu del grup del PSC-Progrés, Jordi Mas Ortega, "la pitjor crisi econòmica dels úl-tims 50 anys mereix una taula de treball i de diàleg entre tots el grups municipals, per tal de lide-rar accions efectives i ràpides que ajudin a mantenir la cohesió so-cial a la nostra ciutat, i a la vegada no hipotecar els ajuntaments del futur". El cap de l'oposició al consistori urgellenc hi afegeix que la seva formació sempre ha estat "oberta al diàleg i al consens, tot i que lamentem que l'actitud de Convergència i Unió i Esquerra Republicana no vagi en aquesta direcció".

15/02/09 Diari d'AVPORRRA

El PSC de la Seu pide crear una comisión para tratar las cuentas

LA SEU D'URGELL L.M.

El grupo municipal del PSC-Progrés en el Ayuntamiento de la Seu d'Urgell pedirá durante el pleno de mañana lunes que se cree una comisión de trabajo con representantes de todos los grupos políticos para analizar todas las partidas y consensuar el equilibrio definitivo entre ingresos y gastos del presupuesto del 2009,

según explicó ayer en un comunicado. Según el PSC de la Seu, esta propuesta tiene como objetivo aplicar una política rigurosa y de contención de los gastos para adecuar el presupuesto municipal a las posibilidades reales del Ayuntamiento y a la situación de crisis económica actual. La propuesta contempla las partidas a reducir.

15/02/09 La Manana

INFRAESTRUCTURES

L'aeròdrom de la Seu, per a una firma del Govern

[LA SEU] L'empresa pública de la Generalitat Aeroports Públics de Catalunya comprà els terrenys de l'aeròdrom de la Seu, adquirits per l'Incasòl. Així ho va explicar ahir el conseller, Joaquim Nadal, que va reiterar que les instal·lacions tornaran a entrar en servei aquest any i que l'Executiu català portarà a terme una inversió de tres milions d'euros. Nadal va afegir que el Govern ha iniciat la redacció del pla director i busca un acord amb Andorra i Espanya per convertir les instal·lacions en un aeroport en el futur.

14102109

Sepe

Disminueix l'expedició de DNI

➤ L'EXPEDICIÓ de documents oficials d'identificació a la Seu d'Urgell va disminuir al llarg del 2008. Pel que fa als DNI, durant l'any passat la Seu va tramitar un total de 4.473 documents. Una xifra lleugerament inferior a la del 2007, quan se'n va fer 5.046.

16/02/09

el periòdic

d'ANDORRA

SEGME (AGENDA)

26/II/2009

EXPOSICIONS

10.00

LA SEU D'URGELL. CENTRE CIVIC.

'Painting sons'

S'inaugura una exposició col·lectiva d'artistes de l'Alt Urgell i el Pallars que pot veure's fins al dia 26.

SEGME

14/II/2009

Pintura i música, de la mà avui a la Seu d'Urgell

LA SEU D'URGELL | La sala Sant Domènec de la Seu d'Urgell acollirà avui a les 22.00 hores l'exposició-concert *Painting Songs*, a càrrec de Joana Font Quintet. Es tracta d'un espectacle multimèdia amb artistes de l'Alt Urgell i els Pallars que converteixen l'escenari en una exposició en què cada pintor/artista s'inspira en una música per pintar un quadre.

L'artista urgellenca Sandra March uneix amor, sexe i desamor en una mostra

Una de les instantànies que formen part de la col·lecció exhibida

► El Consell Comarcal de l'Alt Urgell acull fins a final de mes una exposició amb vint-i-cinc imatges diferents que ja han rebut el premi dels Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

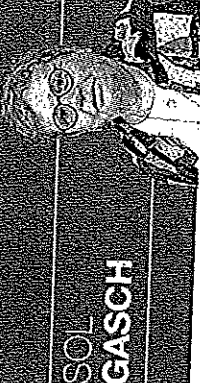
■ Amor, sexe i desamor són les tres temàtiques que l'artista urgellenca Sandra March ha unit en la mostra fotogràfica que es pot visitar fins a final de mes a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, a la Seu d'Urgell. Amb el títol «Històries d'amor», la mostra conté 25 imatges diferents que ja van donar l'any passat a March el primer premi de la convocatòria de beques de l'entitat Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí.

Els protagonistes de les fotografies són maniquís articulats que mostren una forma humana. Tot i evocar imatges de fredor i ironia, aquests protagonistes transmeten qüestions relatives a l'ésser humà. Per a March, «cada fotografia explica un tipus d'amor o una diferent manera d'entendre'l». Les instantànies s'acompanyen de dos títols: un d'extret d'algun conte de Pere Calders i un altre com a subtítol que permet acostar la lectura.

«Històries d'amor» es pot visitar fins al 28 de febrer, de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 4 a 6 de la tarda. També es pot veure els dissabtes, de 10 a 2 del matí.

15/02/09 regió 7

La finestra oberta

SOL
CASCH

L'institut de la Seu (3)

Durant la guerra, no sempre amb normalitat però, l'institut va funcionar a l'edifici del Seminari, inspeccionat pel comissari polític de les Joventuts Lli-

bertàries **Ramon Lizarte**, segons consta en el llibre d'actes de l'Ajuntament de la ciutat del dia 18 de febrer de 1937. El director fins al febrer de 1938 fou **Josep Farràs Ebríes**. Acabada la guerra amb l'euforia triomfalista dels vencedors, els responsables de l'Ajuntament van haver de lluitar per la continuïtat de l'institut. No solament amb les autoritats franquistes sinó amb una part de la societat urgellenca dels vencedors que hi estava en contra, va retornar la pugna escola laica-escola religiosa. Per sort, l'alcalde de **Manuel Fiter Dasca** ho tenia molt clar i constatem que una de les persones més actives en la defensa de l'institut fou Mossèn **Joan Corts Peyret**. Les autoritats franquistes no en volien la continuïtat i de Lleida van enviar un inspector amb l'ordre

de tancar-lo definitivament. Es va produir a la Seu un gran terrabastall polític: per una banda els sectors franquistes més reaccionaris i per l'altra podríem dir una *dreta il·lustrada* que tenia per centre la farmàcia d'**Antoni López Feliu** i que, amb l'ajuda de l'alcalde i el doctor **Corts**, van aconseguir la intervenció del bisbe **Guítart** davant les autoritats de Madrid. Es feren servir els mateixos arguments que havien emprat els republicans uns anys abans, bàsicament el veïnatge amb Andorra i el perill que s'imposés la cultura francesa. El ministre d'Educació **Ibañez Marín** va acceptar els arguments de l'Ajuntament i del Bisbat de la Seu i el nostre institut va guanyar la batalla de la seva permanència. Per saber els nivells dels alumnes i a quin curs s'havien d'incorporar, es feren uns

exàmens controlats per professor de Lleida. Es recomençaren les classes en el mateix local de la Cooperativa Lletera del Cadí, on l'institut havia funcionat abans de la guerra. Durant el curs 1941-42, es traslladà a la Torre Viader, al costat del riu Valira a la carretera de Lleida. En aquest edifici és on personalment entro en la vida de l'institut; fins a quart de Batxillerat com a alumne lliure, estudiava a Travesseres i m'examinava a la Seu. La gent de la meua promoció vam ser els primers de poder fer la Revalida de quart a la Seu, ens vam examinar en el saló d'actes de l'ajuntament el juny de 1957, i a la tardor d'aquell any començàvem el Batxillerat Superior i jo ja, com alumna oficial. ■

Historiadora.

redaccio@andorra.elperiodico.com

NOE

14/02/09 El periodico d'ANDORRA

Tots els constructors de l'Alt Urgell ja han hagut de reduir la plantilla

► L'Associació d'Empresaris de la comarca creu, però, que la crisi no obligarà a tancar definitivament cap empresa

ACN I LA SEU D'URGELL

■ L'Associació d'empresaris de l'Alt Urgell ha assegurat que totes les empreses de la construcció de la comarca ja s'han vist obligades a reduir, en major o menor mesura, la plantilla per culpa de la crisi, que afecta d'una manera especial el

món immobiliari. L'entitat hi ha afegit que en el sector dels serveis els acomiadaments han afectat també el 35% de les empreses. Així ho ha afirmat el president de l'entitat, Jordi Grau, que tot i això s'ha mostrat confiat que la comarca podrà sortir-se'n d'una ma-

nera digna. Per a això, ha receptat el desenvolupament de noves fórmules, com ara la innovació. Igualment, creu que cap empresa no haurà de tancar d'una manera definitiva perquè la majoria són petites o mitjanes. Grau ha lamentat que les comunicacions terrestres a la comarca no permetin que s'hi instal·lin o creïn grans companyies.

16102/09

negot

L'Escola de Pares reprèn les xerrades i tallers a l'Alt Urgell

● La iniciativa vol oferir un espai de suport i compartir experiències

IGNASI CERVERA*
LA SEU D'URGELL

L'Escola de Pares de la Seu d'Urgell proposa novament per a aquest any un conjunt d'activitats per a pares i mares amb infants dels 0 als 16 anys. L'objectiu de la iniciativa, organitzada per les AMPES de la capital de la Seu i de l'Alt Urgell, és «oferir un espai de suport per als progenitors on poder compartir experiències i, d'aquesta manera, aprendre mútuament».

Els tallers vivencials comencen aquesta segona quinzena de febrer i tractaran problemàtiques diverses, com ara l'alimentació, la higiene, el descans, els límits, els rols familiars o la sexualitat, entre d'altres. El preu serà de deu euros. Els grups es distribuïran en tres franges d'edat i assistiran a cinc sessions.

El primer torn, per als pares i mares amb infants de 3 a 7 anys, es reu-

nirà al CEIP Pau Claris, cada dimarts, a dos quarts de deu de la nit. Estarà dirigit per la psicòloga Anna Rodríguez. D'altra banda, les activitats per als progenitors amb nens dels 7 als 12 anys es faran al col·legi Albert Vives. Se n'encarregarà el psicòleg Mateu Ubach, cada dijous a dos quarts de nou de la nit. El taller

per a pares amb joves de 12 a 16 anys tindrà lloc a l'Institut Joan Bru deu i el dirigirà la psicopedagoga Maria José Moreno. Està previst per als dilluns, a les deu de la nit.

DIVERSES POMENCIÉS // La programació de l'Escola de Pares d'aquest curs també inclou xerrades obertes al

TONY LARA

►► Una professora imparteix una assignatura.

públic. El pediatre Òscar Rosell parlarà del repte de ser pares i alhora parella el dimecres, dia 4 de març, a dos quarts de deu de la nit, a la llar d'infants la Grandalla. El dimecres, dia 6 de maig, a la mateixa hora, orientarà els pares per actuar en el cas que els nens es posin malalts. La conferència està prevista al col·legi la Salle. Així mateix, la psicòloga Sanna Miquel xerrarà dels hàbits a l'hora de dormir i del control d'esfinters dels més menuts. Serà el dimecres, 1 d'abril, a dos quarts de deu de la nit, al centre La Molines.

La proposta de l'escola també inclou xerrades itinerants per tot l'Alt Urgell. Totes estan programades per a les deu de la nit. Òscar Rosell repetirà la xerrada *Ser parella i pares* al Pla de Sant Tirs; el 22 d'abril, i a Oliana, l'11 de maig. El 21 de maig, Mateu Ubach recordarà la comuni-

cació entre pares i fills a Montferrer, i parlarà de l'estrès familiar a Orri ganya, el 26 de març. Teresa Ruiz oferirà una xerrada sobre massatges a Coll de Nargó, el 20 d'abril, i Carlot Vallès destacarà la importància del salt de l'escola a l'Institut, en una xerrada a Peramola, el 2 de juny. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

26/02/09
el periòdic
d'ANDORRA

Capdevila diu que no ha donat cap permís per a pedreres

► Antoni Capdevila va defensar-se de les acusacions dels grups ecologistes i veïnals

IGNASI CERVERA*
LA SEU D'URGELL

L'alcalde de Ribera d'Urgell, Antoni Capdevila, va negar ahir que el consistori hagi concedit cap nova autorització per a la instal·lació de pedreres al municipi. Segons Capdevila, en el cas de l'empresa alemanya Knauf només s'ha rebut la petició per a un estudi d'investigació, que en última instància no deixa el consistori sinó la Direcció General de Mines de la Generalitat.

En declaracions a RàdioSeu, Antoni Capdevila va defensar-se de les acusacions dels grups ecologistes i veïnals per la concentració d'activitats extractives, tot assegurant que «les pedreres que hi ha actualment ja hi eren quan vaig arribar a l'Ajuntament», i que, de fet, en el seu moment va retirar una de les llicències a una explotació de Comacsa a Tost, perquè estaven malmetent la llera del riu. En aquest sentit, Capdevila rebutja les acusacions de permissi-

TONY LARA

► Una panoràmica de la Cerdanya.

tat cap a l'activitat extractiva: «Les pedreres existents fa 30 anys que tenen autorització i disposen de tots els papers en regla», afirma. L'alcalde hi afegeix: «Personalment, pots ser també m'agradaria que no hi fossin,

però com a alcalde ho he de respectar. Aquest equip de Govern no ha donat res perquè això ja hi era».

Pel que fa a les al·legacions impulsades contra el projecte de Knauf a la vall de Tost, el cap municipal de

Ribera d'Urgell es mostra comprensiu amb la preocupació dels veïns, si bé creu que la denúncia s'està anticipant als esdeveniments, ja que actualment només hi ha vigent un estudi informatiu per al projecte. Capdevila afirma que vol sondejar quin és el nivell de rebuig dels veïns que viuen a la vall abans de posicionar-se a favor o en contra que la nova prospecció pugui tirar endavant si l'empresa ho veu factible. Tot i així, l'alcalde alturgellenc ha assegurat que dubta «de l'interès real per dur a terme cap projecte, perquè aquests estudis els diu a terme Knauf de forma periòdica».

Al rebuig a aquesta sol·licitud, l'Associació de Veïns de Tost hi va afegir ahir l'anunci d'al·legacions contra un altre projecte a la zona: el d'un abocador per a residus de construcció, que té el suport d'una altra entitat veïnal de la zona, l'Associació de Veïns de Sant Germà. El col·lectiu sí que defensa que es permeti l'activitat extractiva. Per això, han fet la consulta al consistori amb l'empresa interessada a tirar endavant l'abocador. L'administració està obligada a admetre el tràmit i estudiar si la proposta és adient a la normativa; per tant, l'ha de tenir present. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

14/02/09
el periòdic
d'ANDORRA

MUNICIPIIS

Investigacions per a pedreres a l'Alt Urgell

[LLEIDA] El departament d'Economia i Finances ha iniciat la tramitació del permís d'investigació minera sol·licitat per l'empresa Knauf de Guixers per estudiar la possibilitat de noves pedreres de guix als municipis de les Valls d'Aguilar i Ribera d'Urgellet.

El projecte presentat per l'empresa iniciarà la setmana que ve el termini d'exposició pública, que expirarà el pròxim mes de març.

Per la seua part, l'entitat ecologista Ipcena, l'Associació en defensa de l'Alt Urgell i diverses entitats veïnals de la comarca han expressat el seu rebuig davant d'aquesta iniciativa.

14102109

Seixe

Projecte per fer el camí de tot el Segre

● L'Estat demana suport a ajuntaments i administracions de Lleida

● Un camí de 245 km des de la Cerdanya fins a l'Aiguabarreig

|| EL PERIÒDIC
|| LLEIDA

El subdelegat del Govern de l'Estat a Lleida, José Ángel Flores, ha fet una crida a ajuntaments i institucions lleidatanes perquè s'uneixin per impulsar un camí que recorri tot el riu Segre, és a dir, els seus 245 quilòme-

tres, des de la Cerdanya fins a la zona de l'Aiguabarreig, on les aigües d'aquest riu conflueixen amb les de l'Ebre. El subdelegat ha plantejat el projecte als responsables del Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Mari (MARM), els quals s'han mostrat disposats a col·laborar-hi. Flores

ha fet aquesta crida durant l'acte de creació del Consorci d'Urxesa que s'ha constituït formalment aquest divendres i que servirà per donar a conèixer un dels espais naturals més importants de la Catalunya interior.

El camí natural que recorreria el Segre s'inspira en el camí que ja recorre el riu Ebre. La seva construcció estaria finançada per l'Estat, mentre els ajuntaments i institucions lleidatanes s'encarregarien del manteniment de la infraestructura. L'obra ja té alguns trams finalitzats. Per complementar la infraestructura, Flores ha fet una crida a les diferents administracions. ■

►► Un tram del riu Segre, al seu pas per la Seu d'Urgell.

14/02/09

El periòdic d'ANDORRA

MEDI AMBIENT

Al Cadí, quatre senglars per cada 100 hectàrees

IGNASI CERVERA
LA SEU D'URGELL

L'entorn de la serra del Cadí té actualment una mitjana de quatre senglars per cada 100 hectàrees, segons les dades que va fer públiques ahir el Departament de Medi Ambient i Habitatge. La conselleria ha reconegut que aquesta xifra suposa un nou increment de la població respecte de les dades que hi havia fins ara.

A l'altra àrea del Pirineu que s'ha estudiat, la de l'Alt Pallars i Aran, la densitat es manté més moderada, de dos porcs per cada 100 hectàrees. De fet, la màxima presència d'aquest animal a Catalunya no és al Pirineu, sinó que es concentra a les comarques de Girona, on la mitjana és d'entre el 5 i el 12%, i als entorns del Montseny i del Montnegre, amb una densitat de 8 senglars per cada 100 hectàrees.

L'increment de la presència del porc fer arreu de Catalunya ha estat una constant durant els darrers anys. La sobre població fa que s'estenguin més enllà dels seus hàbitats tradicionals i provoca sobretot les queixes dels agricultors, ja que malmeten molts camps de conreu. =

14/02/09

El periòdic
d'ANDORRA

BÀSQUET LLIGA FEMENINA

Segon quart fatídic

El Cadí la Seu cau derrotat a la pista de l'EBE Eivissa després d'encaixar un parcial de 23-6 que li va fer perdre tota opció de victòria

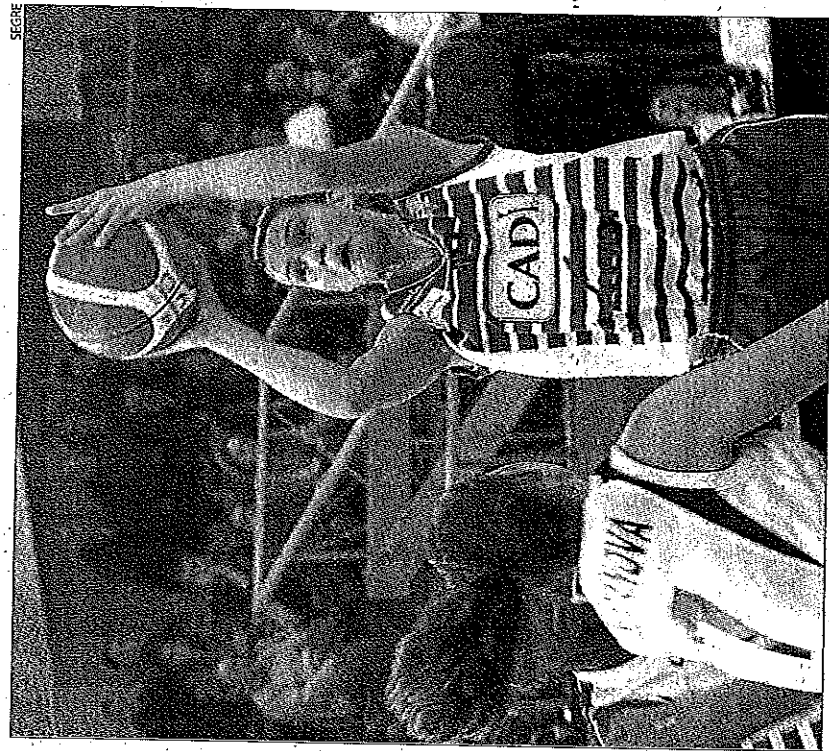
EBE EIVISSA	CADÍ LA SEU
69	54
Morales (12) López (8) Donaire (3) Johnson (10) Lyttle (20) —inicial— Pisic (10) Ana Gómez (2) Regina Gómez (4)	Reis (12) Santos (2) Blace (2) Zurro (13) Gueva (5) —inicial— Navarro (4) Sousa (8) Checa (2) Ega (6)
Parcials: 16-14; 23-6; 19-15; 11-19. Àrbitres: Juan Pinela i Àngel Albacete. Incidents: Partit corresponent a la dinovena jornada de la Lliga Femenina, jugat al pavelló Municipal Santa Eulària.	

LEVISSA | El Cadí la Seu va perdre una bona oportunitat d'enganxar-se a la lluita pel *play-off* al caure derrotat a la pista de l'EBE Eivissa (69-54) en un partit que se li va escapar al segon quart, quan va encaixar un parcial de 23-6. La pivot nord-americana Sancho Lyttle es va

mostrar intractable sota els taulers a l'anotar 20 punts i capturar un total de 21 rebots, 9 dels quals ofensius, i formar aliança amb la base catalana Silvia Morales, que va repartir 8 assistències. Per part de les urgellenques, les més encertades van ser Marta Zurro, amb 13 punts, i la brasilera Sonia Reis, amb 12.

El primer quart va ser molt semblant. Els dos equips van intercanviar cistelles i al final les lleidatanes van arribar a estar només dos punts per sota (16-14). No obstant, el Cadí va fallar al segon assalt i les locals li van endossar un parcial de 23-6 amb què pràcticament sentenciaven el partit.

Així, les de l'Urgell van afrontar la segona part 19 punts per sota (39-20). Al tercer quart el joc es va tornar a equilibrar, encara que la diferència va continuar ampliant-se (19-15). L'últim quart, malgrat que se'l va anotar l'equip de Víctor Lapena (11-19), ja era un pur tràmit, perquè el marcador reflectia un clar 58-35.

La jugadora del Cadí Bozena Blace, en foto d'arxiu.

LLIGA FEMENINA

Resultats

Olesa Espanyol - Hondarribia	54-55
Rivas Ecópolis - Extrugasa	55-65
Mann Filter - Joventut M.	74-91
Eivissa - CADÍ LA SEU	69-54
MMT Estudiantes - San José	58-67
Celta - P.Avenida	51-57
Gran Canària - Ros Casares	64-85

Classificació general

EQUIP	PJ	PG	PP	PF	PC
1. Ros Casares	19	18	1	1630	1176
2. P.Avenida	19	16	3	1403	1233
3. Rivas Ecópolis	19	14	5	1303	1189
4. Joventut M.	19	12	7	1377	1358
5. Celta	19	10	9	1266	1224
6. Eivissa	19	10	9	1297	1260
7. Olesa Espanyol	19	10	9	1335	1335
8. San José	19	10	9	1307	1351
9. Hondarribia	19	9	10	1320	1400
10. CADÍ LA SEU	19	6	13	1242	1371
11. Mann Filter	19	5	14	1189	1358
12. MMT Estudiantes	19	4	15	1119	1295
13. Extrugasa	18	4	14	1100	1197
14. Gran Canària	18	4	14	1193	1334

Pròxima jornada

Gran Canària - Olesa Espanyol
Ros Casares - Celta
P.Avenida - MMT Estudiantes
San José - Eivissa
CADÍ LA SEU - Mann Filter
Joventut M. - Rivas Ecópolis
Extrugasa - Hondarribia

Per la permanència. El Cadí la Seu va perdre un partit crucial en les seues ja poques opcions de jugar el *play-off* per les competicions europees i fixa així la vista cap a les posicions de descens. La pròxima jornada s'enfrontaran al Mann Filter, un rival directe.

El Cadí la Seu esgota les opcions

Les lleidatanes, obligades a guanyar avui a Eivissa si volen seguir amb aspiracions de disputar el 'play-off' i fugir definitivament de la zona perillosa

l'EIVISSA | El Cadí afronta aquesta tarda (19.00) el partit que decidirà el seu futur a la Lliga Femenina. Les lleidatanes s'enfronten a l'EBE Eivissa Puig d'en Valls, el vuitè classificat a la taula, i gastaran el seu penúltim cartutx per entrar en la lluita per ser al 'play-off' per les competicions europees. En cas de triomf de les de Víctor Lapeña, se situaran a dos victòries de les eivissenques, però una derrota les allunyará de la zona noble i, a més, les condemnará a continuar a les posicions perilloses de la taula. No serà una tasca fàcil per al Cadí la Seu, ja que l'Eivissa és ara mateix un dels conjunts més en forma de la Lliga Femenina,

amb 7 triomfs en les últimes 8 jornades, i a més han aconseguit arribar fins a vuitens de final a l'Eurocup. Els seus millors triomfos seran la base catalana Silvia Morales, que va ser jugadora del Cadí la Seu, i la pivot nord-americana Sancho Lyttle, que va jugar a la WNBA. Morales té una mitjana de 13 punts i 4 assistències, mentre que Lyttle firma 17 punts i 10 rebots i és la jugadora més valorada de la categoria. Les lleidatanes intentaran planyar cara a la parella de moda de la Lliga Femenina amb la brasilera Ega ja totalment adaptada als sistemes de Lapeña després del seu debut davant de l'Estudiantes.

SEGRE

La brasilera Ega jugarà el seu segon partit amb el Cadí la Seu.

14/02/09
Sepe

El Sedis venc a la pròrroga a Mataró enmig d'un festival ofensiu

MATARÓ/SEDIS MAUSA

106 109

► MATARÓ. RCobacho 17, ventura 17, Fradera 22, Cabrera 12, Mons 21-cinc Inicial- Hernández 8, Ariño, Forcada 9, González. ► SEDIS MAUSA. BR.Vilaró 14, Sansa 3, Franco 11, Nwadike 13, Ros 35-cinc Inicial- Martret 19, Vila 4, F.Vilaró 5, Olaguibe 5, Villegas. ◉ PARCIALS. 31-25, 50-42, 73-73, 94-94, 106-109. ◉ ARBITRES: Dalmasas i Ruperez.

► LIGA EBA

MARC LARRIBA | MATARÓ

■ El Sedis Mausea va guanyar a la pista del Mataró en un gran partit de bàsquet. L'encert ofensiu d'ambdós conjunts i una pròrroga afegida va propiciar que el marcador final fos un espectacular 106 a 109 favorable al Sedis, un resultat molt important per la situació dels dos equips a la taula. L'inici de partit va ser horrorós per als lleidatans, que van encaixar un 13 a 0 de sortida. Aviat, però, els visitants van reaccionar fins a situar-se a vuit punts a la fi del primer quart. De mica en mica, el Sedis va reduir les diferències, però els locals es mantenien al davant. Al descans, el marcador reflectia un 50 a 42 favorable als mataronins. Ja en la represa, el Sedis va començar a engreixar la seva maquinària ofensiva i així va ser com va poder igualar el partit a 94. En la represa, la serenitat més elevada dels visitants va ser clau davant d'un Mataró a qui va tremolar la mà.

16/02/09

revisto 7

Per amor a l'art

Sis palistes lleidatans integrants de l'equip espanyol competiran als Eurolympiques de França costejant-s'hi l'estada perquè la Federació encara no té president

Bascos a la Seu ■ Ander Díez, Mikel Sarasola, Irati Goikoetxea, Jone Otaño i Maialen Chourraut són cinc dels sis palistes bascos que actualment resideixen a la Seu d'Urgell.

X. PUJOL
[LA SEU D'URGELL] Sis dels palistes lleidatans que van formar part la temporada passada de la selecció espanyola d'aigües braves es desplaçaran d'aquí a deu dies a França, concretament a

la Bretanya francesa, per participar als Eurolympiques, una sèrie de competicions en diferents escenaris, que es disputen l'any següent a uns Jocs Olímpics.

La representació lleidatana,

formada per Guillermo i Alberto Díez-Canedo, Carles Juanmarit, Jordi Sangrà i Marc i Jordi Domenjó, haurà de fer-se càrrec de totes les despeses —uns 500 euros cada un—, ja que la Federació Espanyola de Piragüisme continua sense president —les eleccions són el 28 de març— i, per tant, els equips nacionals encara no estan confeccionats, una situació que dura des de fa sis mesos.

Aquesta circumstància ha obligat tots els palistes bascos a fixar la seua residència a la Seu d'Urgell, en concret set d'ells, a més d'altres que esporàdicament s'entrenen alguna setmana al Parc del Segre.

La falta de planificació a la Federació també ha afectat els entrenadors, que actualment estan a l'atur. És el cas del màxim responsable d'eslàlom, Xabier Etxaniz, que també resideix a la Seu i que, malgrat no saber si continuarà en el càrrec, ha presentat una proposta de planificació al comitè tècnic.

Com que la primera prova de rellevància és al maig, concretament l'Europeu de Nottingham, les places per a aquesta prova i les primeres de la Copa del Món s'adjudicaran en funció dels resultats que s'obtinguin en les dos últimes proves de la Copa d'Espanya. Ser una vegada finalista o dos semifinista a l'Europeu o a la Copa del Món atorgarà plaça segura per al Mundial de la Seu, encara que hi haurà una repesca per al Nacional, que també acollirà el Parc del Segre.

14/02/10

Seu

ESPORTS

Basella celebra el Memorial Toni Soler d'Enduro

● Coincidint amb la prova el Museu de la Moto presenta una exposició

|| IGNASI CERVERA
BASELLA

La població de Bassella celebra aquest diumenge la desena edició del Memorial Toni Soler d'Enduro. Coincidint amb aquesta xifra rodona, la prova alturgellenca retrà homenatge a dos dels seus participants més cèlebres: el pilot berguedà de KTM (l'avianès Marc Coma), que el mes passat va guanyar el seu segon Dakar; i el pilot de Cambrils Ivan Cervantes, que la setmana passada es va proclamar per tercera vegada campió del món d'Enduro indoor.

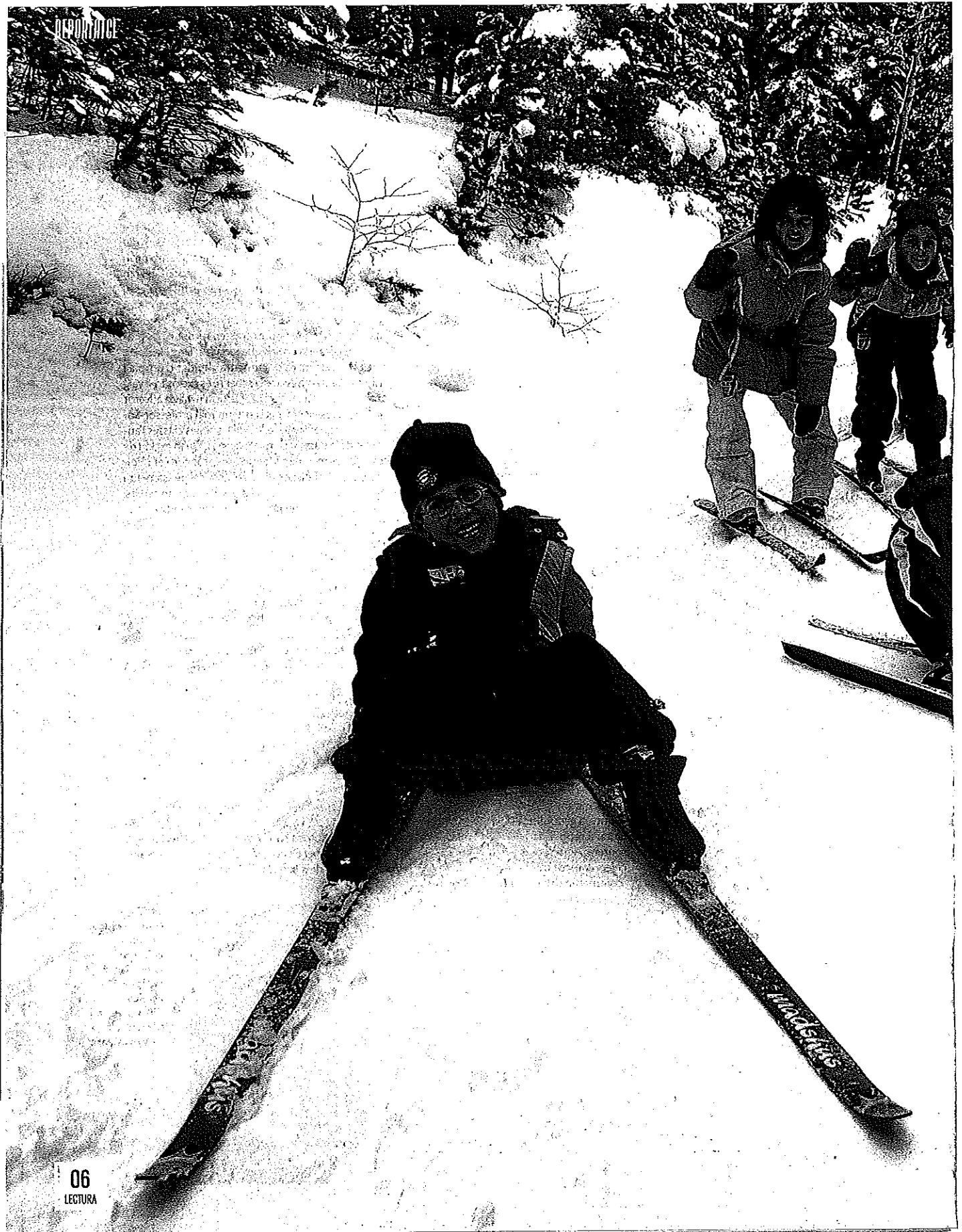
El president de la Diputació de Lleida, Jaume Gilabert, té previst assistir a l'esdeveniment per tal de lliurar una placa de reconeixement a Coma i Cervantes. Paral·lelament, Bassella viurà un any més una

autèntica invasió de motoristes, ja que s'espera superar el miler d'inscrits. El Memorial Toni Soler s'ha convertit en pocs anys en una de les cites més apreciades pels aficionats al món del motor.

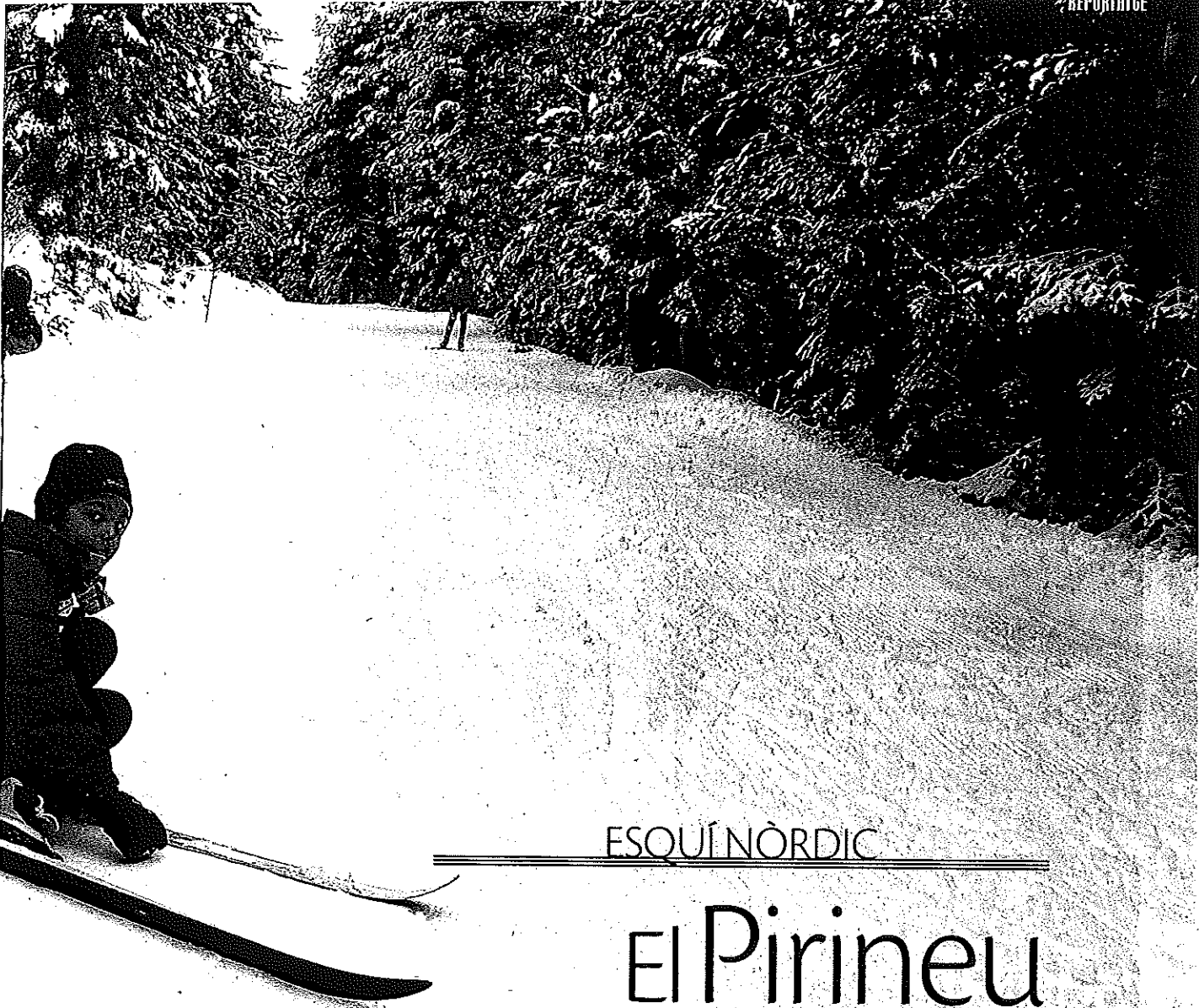
Coincidint amb aquesta prova, tal com ja és habitual, el Museu de la Moto presenta una nova i interessant exposició. En aquest cas, aquesta mostra està dedicada a les mítiques marques Bultaco, Montesa i Ossa. Sota el títol *Eterns rivals*, la mostra permet veure els models amb els quals van competir les tres empreses durant els anys 50 i 60, cosa que va donar lloc a la construcció de models emblemàtics per a les diverses fàbriques.

Durant els anys cinquanta, Montesa i Ossa havien recorregut camins totalment independents, però la devastadora irrupció de la marca Bultaco l'any 1959 va canviar completament les tornes en el món de la competició de motos. ■

15/02/09 El periòdic
d'ANDORRA

15/02/09 Sehe c lectura

ESQUÍ NÒRDIC

El Pirineu a fons

Hi ha esports d'hivern que vistos per la tele no entenem i en alguns casos, fins i tot, trobem avorrits. Com aquelles llargues curses en terreny pla sobre esquís molt prims que obliguen a fer braçades enèrgiques. Tal vegada no és espectacular, però l'esquí nòrdic té una afició que es consolida al pas constant que el caracteritza.

TEXT I FOTOS: JAUME BARRULL CASTELLVÍ

Als països nòrdics hi ha regions que són interminables horitzons colgats per la neu durant la major part de l'any. Els qui hi vivien fa milers d'anys, enlloc d'emigrar i buscar terres més càlides i dominables en una època en què no existien duanes ni passaports, van fer com tots els pobles del món i van adaptar-se al medi. En un territori hostil on aconseguir menjar no era fàcil, desplaçar-se era indispensable i la necessitat va forçar l'aparició dels primers estris pensats per caminar sense enfonsar-se en la neu. Després, un després que deu voler dir segles, van perfeccionar els models fins a crear unes planxes de fusta allargassades que els permetien lliscar i avançar més ràpidament, salvar enormes distàncies pels ex-

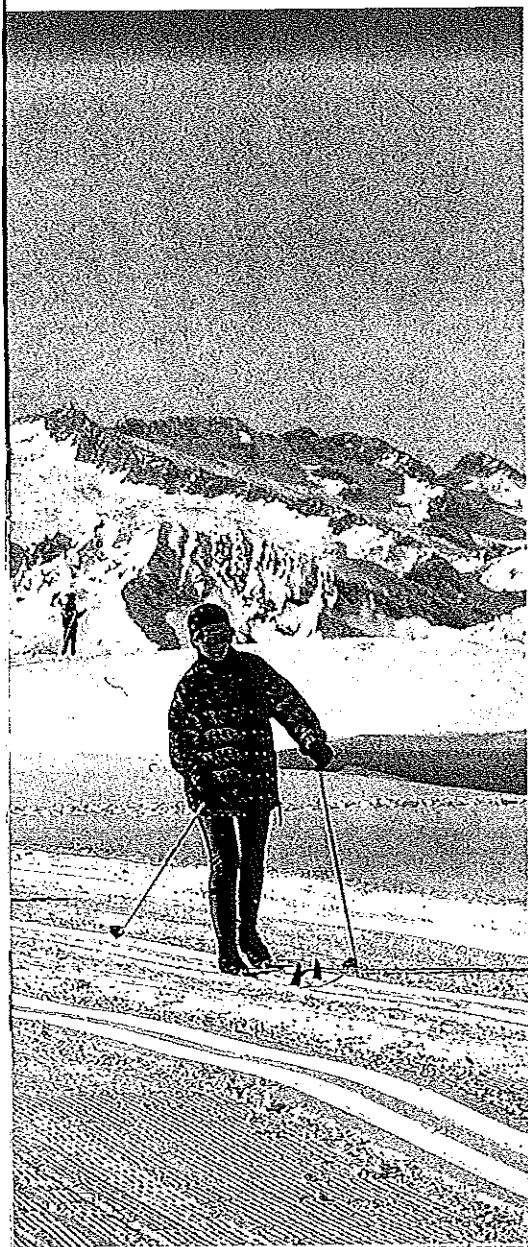
tensos deserts de gel, entre l'espès boscam d'avets al límit del continent, a les portes del no-res, potser fugint d'ossos polars que lluny de ser simpàtics esdevenien mortals.

L'invent va tindre poques modificacions durant milers d'anys perquè la seua essència era i és d'una lògica aplastant. Al segle XIX, però, els noruecs comencen a organitzar competicions esportives, i seguint l'instint de trobar nous reptes, no trigaren gaire a descobrir el plaer de patinar muntanya avall enduts per la força de la gravetat. Aquest nou concepte d'esquí, batejat com a alpí i clarament vinculat a l'oci, és el que va captivar bona part de l'alta societat europea de l'època. Lluny de les latituds nòrdiques, al vell continent només acos-

tuma a nevar en cotes d'alta muntanya, així que l'esquí original, pensat per al desplaçament quotidià en terrenys plans, no va tindre el mateix èxit ni als Alps ni als Pirineus perquè aquells que s'hi van aficionar no buscaven solucions sinó sensacions.

És potser aquest detall el que va popularitzar l'esquí fins al punt que la majoria de la gent l'associa instintivament a l'adrenalina de precipitar-se vall avall agafant velocitats de vertigen, sentint com el vent et pica la cara i com aquella minúscula cafeteria i aquell pàrquing ple de cotxes que semblen de joguina es van fent grans i grans fins que hi arribem a la vora i comprovem que són de veres, just a punt per fer una altra vegada cua perquè ens

L'OFERTA. El Pirineu de Lleida té excel·lents estacions d'esquí nòrdic. Sobre aquestes ratlles Orrí, a Baqueira-Beret i Tuixent.

FRANCESCO TUR/DIPUTACIÓ DE LLEIDA

transportin còmodament altra volta dalt de tot, al tret de sortida on el bucle torna a començar. Però lluny dels grans hotels, les botigues, els restaurants i els blocs d'apartaments; lluny dels enormes pàrquings i les immenses cafeteries; lluny de les mastodòntiques instal·lacions per conduir esquiadors a les portes del cel i fer nevar com per art de màgia; lluny de la popularitat de l'esquí alpí s'ha teït, al nostre país, una xarxa d'esquiadors de fons que també troben, en aquell primitiu transport, un esport.

Menys conegut i menys mediàtic que l'esquí alpí, l'esquí de fons o nòrdic (nom amb què s'ha batejat finalment aquella pràctica mil·lenària) va trobar una parròquia entusias-

TOT NÒRDIC

ma i tossuda que a finals dels anys seixanta va voler descobrir boscos per on perdre's al ritme constant del propi batec del cor. Pep Canela, de Sant Guim de Freixenet, explica que "la primera vegada que vaig provar-ho va ser per casualitat a Lles de Cerdanya. La neu caiguda la nit abans va frustrar-nos l'excursió que teníem prevista i l'amo de l'Hotel, perquè no

ens avorríssim, ens va deixar els esquís del seu fill, que aleshores ja ho havia importat pel seu compte probablement dels Alps". Anys més tard, en aquells terrenys on t'imagines un jove local esbufegant en solitari, van obrir-hi una de les estacions més importants del Pirineu català. En aquella època, parlem de finals dels seixanta i començaments dels setanta, membres del Centre Excursionista de Catalunya van començar a buscar, en mapes i sobre el terreny, llocs que poguessin ser idonis per practicar l'esquí de fons. La temporada 67-68, ens explica Carles Udina, que aleshores formava part d'aquests pioners, "vam decidir-nos per Sant Joan de l'Erm per començar a muntar una mínima infraestructura amb la finalitat de traçar

La temporada
1967/68 es traça el
primer circuit d'esquí
nòrdic a Sant Joan de
l'Erm per crear afició

pistes, crear afició i tindre un punt de referència per a la pràctica d'aquest esport. El CEC, que també havia estat l'impulsor de la Molina, la primera pista d'esquí alpi del Pirineu català, ara s'aventurava amb el nòrdic i descobria l'Alt Urgell com una comarca especialment atractiva per a aquest esport. Però Sant Joan, tot i l'atracció dels boscos que transportava aquells impulsors a les somriades arbrades nòrdiques, era molt lluny de Barcelona i per accedir-hi arribaven amb els seus cotxes per unes pistes forestals que no sempre estaven en condicions. A poc a poc, més al sud, al límit amb el Solsonès, en un punt més accessible per als qui pujaven des de l'àrea metropolitana de Barcelona per passar un sol dia a la muntanya, algú va descobrir la cara nord del port del Compte i els camins que s'hi perden des del coll de Port. També va córrer la veu i "al començament hi havia algú que obria traces a primera hora del matí però sovint no érem més de sis o set cotxes. No hi havia cap tipus d'instal·lació, ens menjàvem els entrepans asseguts en un gran

ritme que es marquí cadascú. Perquè en aquest esport, com en molts altres vinculats i adaptats als reptes que ens imposa la natura, tothom s'ho pren a la seua manera.

Hi ha sensacions que per la seua immediatesa saps de seguida si t'atrauen o no. Les intueixes, les proves i t'hi enganxes o ho rebutges com qui tasta un menjar nou i diu m'agrada, dona-me'n més o ecs, quin fàstic. Però no tot és blanc o negre a primer cop d'ull. Hi ha experiències que demanen més paciència, que et van cridant des de dins i t'atrauen sense que en sàpigués el secret. Molts necessiten un amor a primera vista, d'altres es deixen guiar per un instint més perseverant que no sap d'on surt però que et crida del més endins de les teves entranyes i et diu "no preguntis, torna-hi". I cadascú, com en tot, té les seues raons i la Laia de Granollers, quan arriba a l'esplanada que actualment presideix Sant Joan de l'Erm després d'un matí llarguíssim sota la bolina, m'explica que fer fons és com anar a córrer; "la tècnica per començar és molt senzilla, l'aprens de se-

L'esquí nòrdic ofereix un ambient casolà i familiar, lluny de la massificació de les estacions d'esquí alpi

tronc caigut que ens feia de banc". Uns inicis, unes anècdotes que es remunten tan sols quaranta anys però que ens demostren que, malgrat que encara sigui minoritari (a certs països centreeuropeus ja està agafant una embranzida considerable com a alternativa a l'esquí alpi), no és pas un caprici passatger, no és una moda de temporada que s'esfuma amb el desgel de la primavera.

Aquells primers socis del CEC que s'atansaven a Sant Joan de seguida van trobar suport entre els habitants de l'Alt Urgell i la Cerdanya, que no van trigar gaires hiverns a crear el CEFUC (Club d'Esquí de Fons de l'Urgell i la Cerdanya), que amb seu a la Seu manté viva la flama d'aquest esport i "organitza cursos i curses per a menuts i grans de totes les edats i d'on han sortit fondistes d'elit que competeixen a nivell internacional" apunta la Dolors, una de les responsables més actives del club. A Catalunya, des de fa tres temporades, la Federació Catalana d'Esports d'Hivern ha unificat totes les curses i marxes que s'organitzen arreu del Pirineu català sota un mateix criteri. En aquestes competicions però, mentre uns lluiten pel títol hi ha una gran majoria que no busca res més que el repte personal i compartir amb centenars d'esquiadors una bona passejada al

REFERÈNCIES

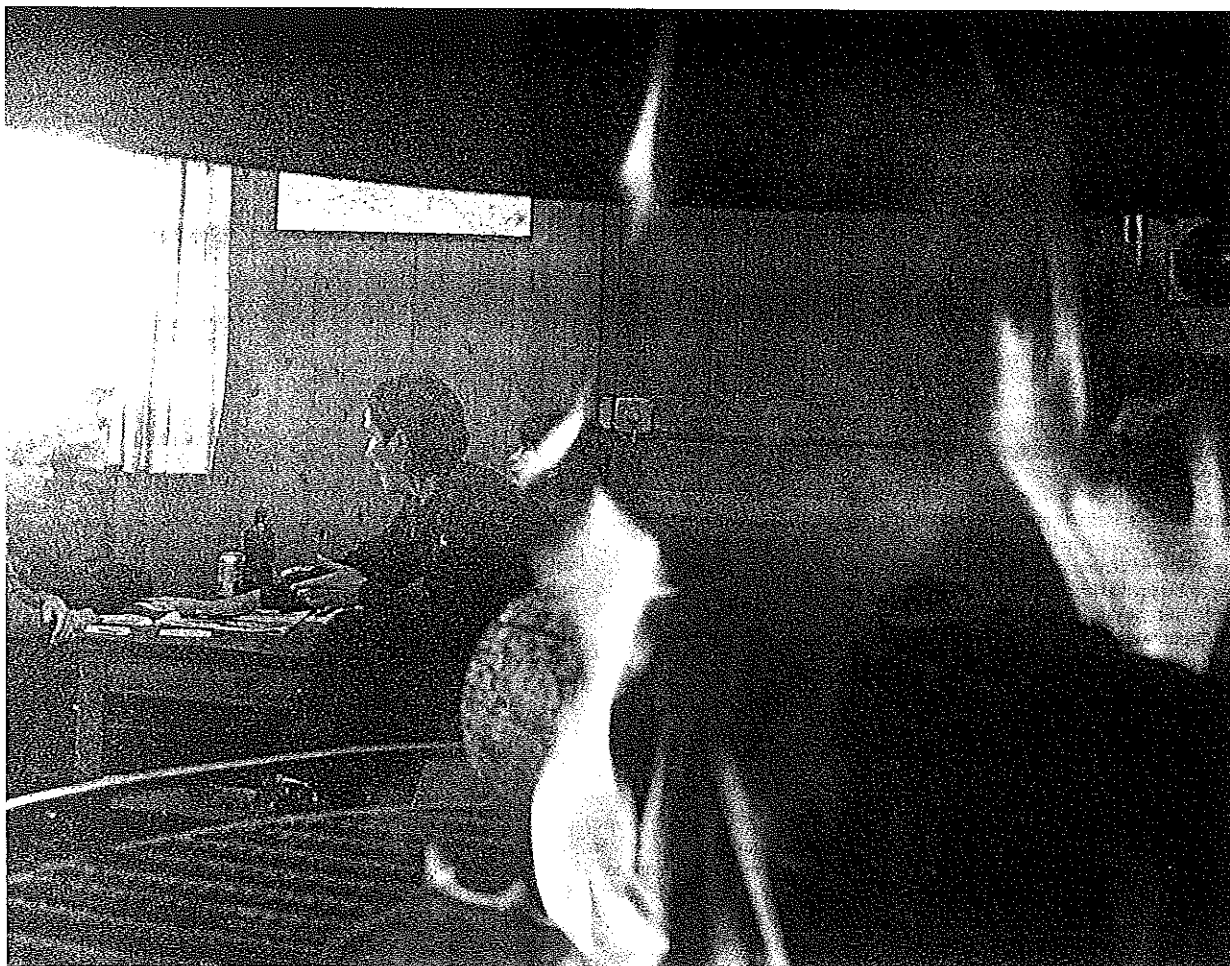
No més al Pirineu de Lleida i la Cerdanya podem trobar uns 250 quilòmetres de pistes senyalitzats repartits en una vuitena d'estacions.

Tot Nòrdic (www.totnordic.com) és la mancomunitat d'estacions i municipis constituïda per promoure aquest esport al nostre país.

El web www.esquildefons.org és, entre els fondistes catalans, una referència i punt de trobada per informar-se de tot el que envolta aquest esport.

Les estacions especialitzades en esquí de fons al Pirineu lleidatà i la Cerdanya són:

Població	Comarca	Pistes	Web	Telèfon
Sant Joan de l'Erm	Alt Urgell	50 km.	www.santjoandelerm.com	973 29 80 15
Tuixent-la Vansa	Alt Urgell	30 km.	www.tuixent-lavansa.com	973 37 00 30
Lles	Cerdanya	36 km.	www.lles.net	973 29 30 49
Aransa	Cerdanya	30 km.	www.aransaski.com	973 51 50 20
Bosc de Virós	Pallars Sobirà	28 km.	www.boscdeviros.com	902 32 22 01
Tavascan	Pallars Sobirà	17 km.	www.tavascan.com	973 62 30 79
Pla de Beret	Val d'Aran	7 km.	www.baqueria.es	973 63 90 10
Gulls	Cerdanya	36 km.	www.gulls.com	606 71 04 20

guida. Però les primeres vegades acabes morta i te'n ressents en músculs que no s'abans ni que existeixen; no entens què fas perduda al mig del bosc traient el fetge per la boca i et preguntes si realment val la pena. Però un altre dia repeteixes, i un tercer cap de setmana també t'animes i al final el teu cos aconsegueix segregar una substància que trobes a faltar si no t'hi escapes sempre que pots".

En aquest esport, escapar-se és una idea que va acompanyada de trobar. Fugir de les aglomeracions de la ciutat i descobrir la calma dels boscos profunds; aparcar les cues estressants i lliscar amb ritme constant fins que només arribes a escoltar la teua respiració i el fregament dels esquís amb la neu, "i gaudir del paisatge en solitari després d'una bona nevada és senzillament meravellós", confessa en Joan Cartanyà. Un bon dia a Sant Joan, un d'aquells que hi ha ambient, és una jornada que de seguida ens trobarem sols o acompanyats dels nostres i fàcilment podrem creuar-nos amb un esquirol que ha sortit del cau per estirar les

L'esquí de fons és fàcil d'aprendre i, tot i el gran esforç físic que requereix, acaba aixecant passions

camès. Paisatges verges on tens la sensació certa que la transformació que ha sofert l'entorn perquè puguem gaudir-ne és mínima. La Cèlia, subdirectora de l'estació de Lles, apunta que "amb els temps que corren l'esquí nòrdic és una bona manera d'entendre l'esport d'hivern perquè és molt respectuós amb la natura. No necessita grans infraestructures i generalment s'aprofiten pistes i camins que ja existien abans".

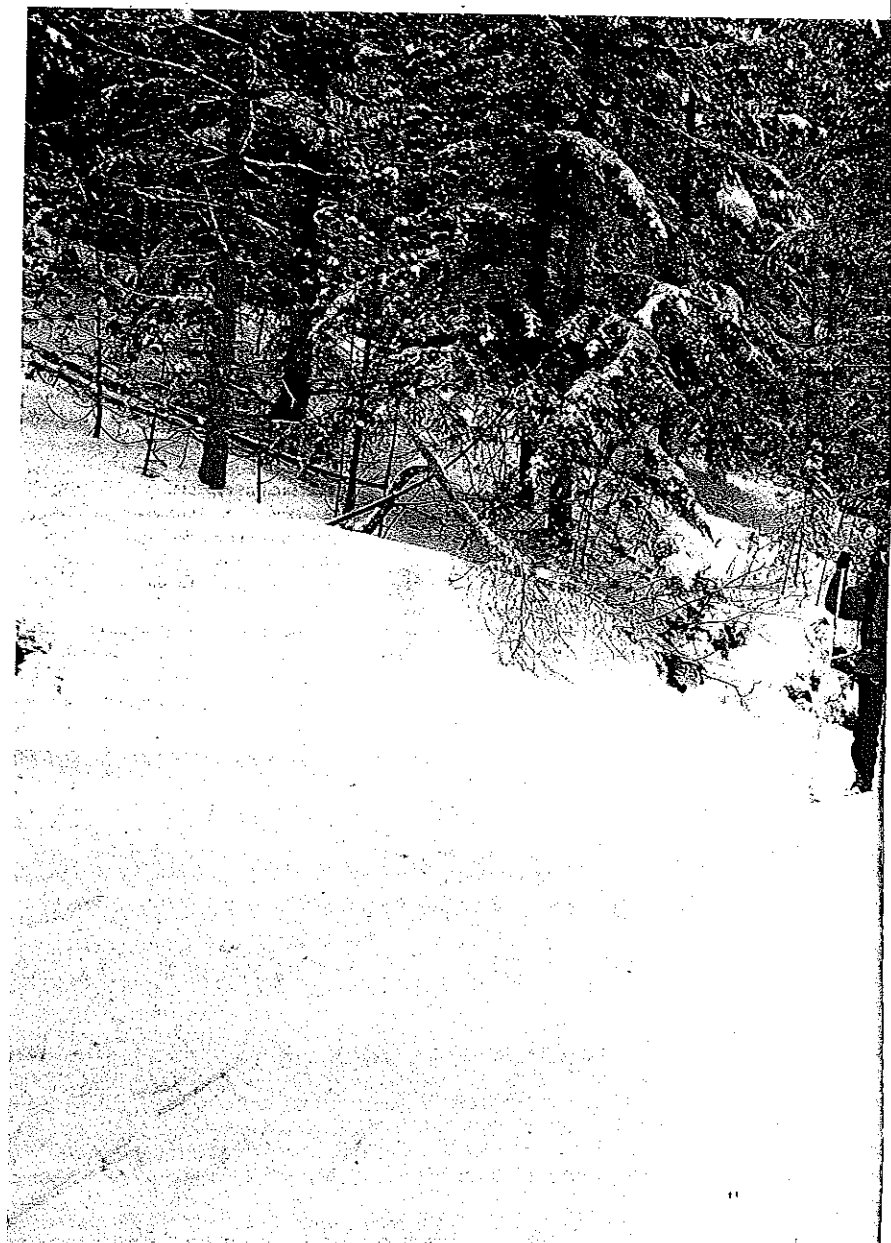
Les estacions de fons catalanes es troben entre els 1.800 i els 2.000 metres d'altitud i algunes temporades han hagut d'estirar el coll per veure la neu. En alguns casos tenen un canó per emblanquinar la zona central, "perquè els més menuts no puguin dir que no han trepitjat neu", apunta el Miquel de Sant Joan. Enguany, però, els gruixos són importants i totes les estacions han pogut obrir amb un somriure alliberat. Són acollidores i s'hi respira un estar que recorda els refugis de muntanya perquè ningú sembla anar-hi per fer-se veure, per passejar l'últim model d'anorac. Un ambient distès i agradable en unes instal·lacions austeres, ajustades a les necessitats d'un esport que s'adapta al medi i que amb poc personal i la maquinària suficient mantenen els traçats i els serveis de primera. Els esquiadors, per la seua banda, ge-

neralment saben on van, saben que en aquestes estacions s'hi va a fer esport i a gaudir de la natura amb tranquil·litat. Perquè si un pregunta què té l'esquí de fons, tothom sembla haver après el guió de memòria, com si fos una parafada que et fan aprendre quan compres el forfet. "El que més m'agrada és la tranquil·litat que respirem quan vens aquí [Sant Joan de l'Erm]" apunta en Jeroni de Sant Joan Despi, que amb una colla d'amics i la canalla pugen habitualment per passar dos dies a l'estació.

L'esquí de fons, amb les seues dos variants segons l'estil que s'adopti per progressar (clàssica si s'avança amb els esquís en paral·lel seguint el traçat marcat, de patinador si s'opta pel moviment importat del patinatge sobre

gel) és un esport complet, relativament fàcil d'aprendre i al mateix temps exigent si es vol lliscar amb una certa rapidesa. Sigui quin sigui l'estil que s'esculli, es necessita coordinar tot el cos en moviments dinàmics que permetin compensar les passes, el pes, l'impuls amb els braços i la respiració per posar en marxa, i mantindre, un engranatge corporal que seguint el propi ritme ens impulsi a conquerir el repte personal de la pròpia satisfacció. Enmig d'un paisatge bucòlic i pausat, capbussat en un silenci que ens atrapa l'atenció, un es veu atret per l'esforç gratificant, dolçament cansat, que ens ofereixen les muntanyes de l'Alt Urgell i la Cerdanya, també del Pallars, la Ribagorça i la Val d'Aran.

PER A TOTES LES EDATS. Un dels reclams de l'esquí nòrdic és que es practica en família i és apte tant per a nens petits com per a persones grans.

entrevista

Miquel Prat Sagalés

Director de l'estació de Sant Joan de l'Erm

"ÉS L'ESPORT MÉS COMPLET QUE HI HA"

A Sant Joan de l'Erm enguany respiren tranquils perquè tenen molta feina, les nevades han estat generoses i això garanteix una bona temporada. Quan marxa el sol i cau la nit tothom queda rendit i el Miquel Prat, director de l'estació, pot dedicar-nos una estona tot fent un cafè.

Velg que es mou bé darrere de la barra, no havíem quedat que vostè era qui mana?

Ser director implica tindre-ho tot al cap; estar al cas de l'estat de les pistes, de la venda de forfets, de les reserves per dormir, dels cafès després de dinar i de la llar de foc de la cafeteria. Les estacions de nòrdic acabem funcionant com un negoci gairebé familiar.

I també li toca deixar les pistes en condicions?

No, d'això se n'encarrega el maquinista. A primera hora enfila cap amunt i marca les traces de tots els circuits. A la tarda, repassa els trams més delicats, els neteja de pedres i branques, paleja neu a les zones que potser han quedat més malmeses... Tenim una "cuina" extraordinària... Som un equip, tothom té les seues funcions i, al mateix temps, fa una mica de tot.

I entre els esquiadors també hi ha de tot?

En part sí, perquè ve gent de tot arreu i de totes les edats. És força assequible i accessible, però també et diré que es tracta bàsicament de gent que li agrada estar en contacte amb la natura en un lloc tranquil.

I que està en bona forma, perquè jo gairebé trec el fetge per la boca.

Home, és un dels esports més complets que hi ha i fas treballar tot el cos. Però una mica és com anar d'excursió o amb bicicleta; tot depèn del desnivell, de les hores que t'hi vulguis estar i del ritme que t'impolis. Depèn de tu.

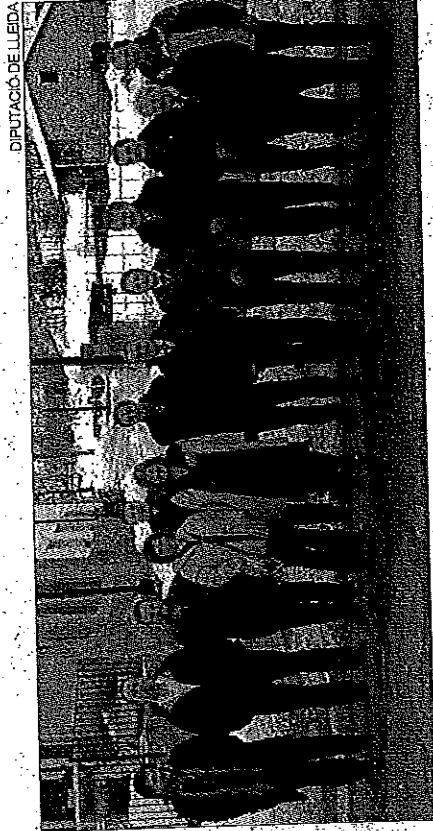
Gilabert encarrega un estudi per allargar el tren fins a Andorra

EL PERIÒDIC
ESCALDES-ENGORDANY

El president de la Diputació de Lleida, Jaume Gilabert, va anunciar anunciar dijous a la Guingueta d'Aneu que la corporació encarregarà un estudi sobre la viabilitat i les possibilitats de perllongar la línia actual del tren de la Pobla fins a Andorra. L'estudi es farà a petició dels alcaldes del Pallars Sobirà.

Gilabert es va mostrar favorable a aquesta ampliació de la línia i va afegir-hi que perquè pugui ser rendible ha de tenir una destinació factible i potent, com és el cas d'Andorra. El president de la Diputació va afirmar que en l'estudi que encarregaran s'analitzaran les diferents alternatives de traçat i la seva viabilitat.

Per la seva banda, el ministre d'Ordenament Territorial, Urbanis-

► Gilabert, durant la seva visita al Pallars, dijous.

me i Medi Ambient, Xavier Jordana, va dir no tenir constància «ni de manera oficial ni de manera oficiosa» d'aquesta intenció de fer un estudi sobre la perllongació del tren de la Pobla fins a les immediateses del

Principat, però ho va considerar molt positiu. «Tot el que sigui millorar les vies de comunicació i l'accés a Andorra evidentment és més que benvingut», va declarar el ministre Jordana. ■

14/02/09
el periòdic
d'ANDORRA

PROPOSTES D'ANALISTES INTERNACIONALS SOBRE LA LLIURE CIRCULACIÓ DE TREBALLADORS

Els experts aconsellen liberalitzar el treball dels transfronterers

Assenyalen que una major obertura seria positiva ja que reduiria la pressió migratòria

Caldria pensar en separar la residència i les autoritzacions de treball, argumenten

ENRIC GUINART
I ESCALDES ENGORRANY

Una liberalització del treball transfronterer podria ajudar els sectors econòmics a trobar la mà d'obra que necessiten, sense que això contribueixi a incrementar la pressió demogràfica sobre el territori andorrà.

Aquesta és una altra de les moltes reflexions que presenten els experts Jean-Claude Berthélemy, Joaquim Llimona i Marc Maresceau en el llibre *Andorra-Únion Europea, cap al mercat interior*, el contingut del qual es va donar a conèixer a principi d'aquesta setmana. Més concreta-

Berthélemy, la ministra Mariànd Mateu, Maresceau i Llimona, durant la presentació del llibre.

ment, els analistes internacionals exposen que «separar» clarament la qüestió de la residència i la de les autoritzacions de treball és una pista que s'hauria de reflexionar. I en

aquest sentit, els tres especialistes expliquen que en comparació amb altres petits estats europeus, el Principat «utilitza molt poc el recurs del treball transfronterer, ja que apro-

ximadament només el 6% dels treballadors estrangers contractats a Andorra són fronterers, mentre que aquesta proporció és del 48% a Luxemburg i del 73% a Liechtenstein. A més, emmarcat en l'anàlisi que efectuen referent a una hipotètica futura negociació per tal que Andorra s'adherís a l'acord de l'Espai Econòmic Europeu (EEE) que contempla la lliure circulació de treballadors, els experts remarquen que «a part dels factors històrics», una explicació de l'alt índex d'immigració a Andorra resideix en el fet que el treball transfronterer hi és molt limitat (actualment, poc més de 2.000 persones, xifra que «només comprèn, però, els fronterers declarats»), per no oblidar a la vegada geo-

gràfics i de reglamentació. En aquesta línia, Berthélemy, Llimona i Maresceau insisteixen que països com ara Luxemburg, Liechtenstein i Suïssa tenen unes polítiques «molt liberals» en treball fronterer. Es tractaria aquí d'un àmbit en el qual, en el marc d'una negociació d'adhesió a l'acord EEE, «Andorra hauria de flexibilitzar la seva reglamentació».

Per tot plegat, els analistes arriben a la conclusió que una obertura més gran al treball fronterer seria «beneficiosa», ja que d'una banda reduiria la pressió migratòria i, de l'altra, ampliaria la conca d'ocupació en la qual les empreses andorranes podrien trobar la mà d'obra que necessiten. Per exemple, «si suposem que tenim la mateixa proporció de fronterers en la mà d'obra estrangera a Andorra que a Luxemburg, la població estrangera seria inferior en pràcticament la meitat de la que és avui i representaria únicament el 40% de la població total».

MESURES D'ACOMPANYAMENT / Els analistes són conscients que una major liberalització del treball transfronterer per si sola no tindria sentit sinó té el suport d'altres mesures. I en aquesta línia, recorden que la flexibilització del marc reglamentari en la matèria en qüestió hauria d'incloure tines mesures d'acompanyament, tant a Andorra com a les zones frontereres, per tal de facilitar el transport local dels treballadors fronterers i poder evitar l'agreuament de la congestió del trànsit. A més, suposaria un reforçament de la coordinació dels règims de seguretat social entre Andorra i els països veïns.
*epi@andorra.esperiòdic.com

els instruments

OBLIGAR EL RETORN SETMANAL I FLEXIBILITZAR LES AUTORITZACIONS

► Jean-Claude Berthélemy, Joaquim Llimona i Marc Maresceau assenyalen que una aposta cap a la liberalització del treball transfronterer hauria de superar diferents obstacles, però, en tot cas, argumenten que són franquejables.

► Altí, d'una banda, l'absència d'impost sobre la renda podria ser considerada com un obstacle per al desenvolupament del treball fronterer, en la mesura que els treballadors fronterers podrien estar sotmesos automàticament a l'impost en el seu país de residència, en no haver-hi convenis fiscals bilaterals amb França i Espanya. Amb tot, els experts recorden que la legislació espanyola sobre IIRPF ja ha suprimit «en gran part» aquest avantatge fiscal per als nous migrants espanyols.

► El baix nombre actual de treballadors fronterers a Andorra també es pot explicar pels problemes de transport, ja que l'accés a Andorra és difícil i està sotmès a les congestions del trànsit viari. Però els especialistes deixen clar que «aquí no es tracta d'un obstacle infranquejable», ja que el nombre de fronterers podrien veure's afectats «és petit» en relació amb el nombre de turistes i excursionistes que visiten Andorra. A més, Berthélemy, Llimona i Maresceau suggereixen l'aplicació d'un instrument que consistiria en suprimir l'obligació per als treballadors fronterers de retornar diàriament al lloc de residència i substituir-la per una obligació de retorn setmanal, així com «seria desitjable» una flexibilització de les formalitats d'autorització de treball del ciutadà col·lectiu.

CONSUM L'ABARATIMENT DEL PETROLI, LES REBAIXES I LA BAIXADA D'ALGUNS ALIMENTS, ELS RESPONSABLES

La inflació se situa en el nivell més baix en 40 anys i a Lleida cau un 1,4% al gener

El Govern descarta la deflació malgrat admetre que hi haurà mesos de taxes negatives

gut de només un 0,6%, la taxa més baixa des que hi ha dades provincials (gener del 1993). Els principals responsables de la baixada dels preus són la caiguda del petroli, la major incidència de les rebaixes d'hivern i l'abaratiment d'alguns aliments.

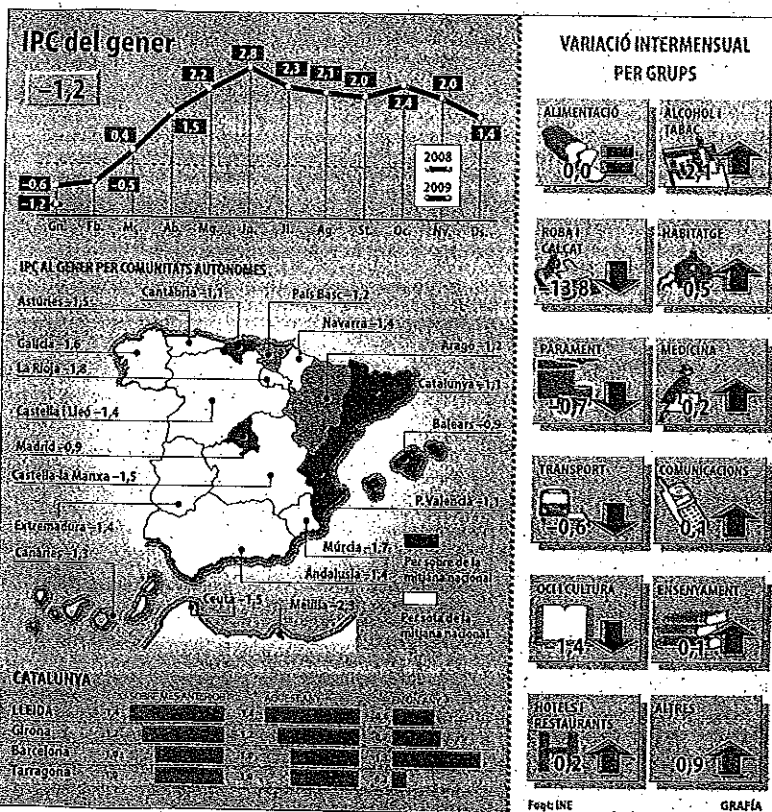
(LISDA/MAD/30) Els preus van baixar un 1,4% a Lleida al gener, percentatge que situa la inflació dels últims dotze mesos en el 0,6%, la més baixa des que hi ha dades provincials de l'Institut Nacional d'Estadística. La caiguda de Lleida és la més important de Catalunya i més pronunciada que la mitjana espanyola (-1,2%), com mostra el gràfic adjunt. Per grups, les caigudes més significatives van correspondre al vestit (-18,7%) i al calçat (-10,1%) per les rebaixes d'hivern. A més de l'electricitat, el gas i altres combustibles (-1,1%)

La inflació espanyola se situa tres dècimes per sota de la zona euro, la major diferència des d'agost del 2001

o viatges organitzats (-7,6%), per esmentar-ne alguns exemples. Al contrari, entre les pujades del gènere destaquen el tabac (2,8) i els serveis recreatius, esportius i culturals (5,9%).

A Espanya, la taxa d'inflació dels últims dotze mesos es va reduir al gener al 0,8%, la més baixa dels últims 40 anys. Així, al gener, l'IPC va caure un 1,2 per cent, la baixada més forta registrada el primer mes de l'any en tota la sèrie històrica.

El continu abaratiment del petroli i la major incidència de les

rebaixes, juntament amb la baixada d'alguns aliments, són els principals responsables del descens de la taxa interanual. Segons l'INE, al gener la taxa d'inflació espanyola va ser tres dècimes inferior a la de la mitjana de la zona de l'euro, la diferència més elevada des de l'agost del 2001.

Malgrat el brusc descens dels preus, el secretari d'Estat d'Economia, David Vegara, manté que no hi ha risc de deflació, encara que reconeix que en els pròxims mesos poden registrar-se taxes negatives si el preu del cru continua en un nivell similar a l'actual.

El diputat del PP José Luis Allón va qualificar de "preocupants" les dades i va apuntar el "risc" que Espanya arribi a tindre deflació. La patronal Pimec considera que el descens de l'IPC s'hauria de traduir, si s'adoptessin reformes estructurals, en un augment de la competitivitat. A més, va qualificar d'"incomprensible" que augmentin les taxes i els preus públics per sobre de la inflació.

CCOO i UGT van insistir que la caiguda de preus al gener no és excusa perquè els empresaris plantegin una reducció d'incrementos salarials pactats en convenis vigents per al 2009. Vegara va demanar que en els Acords per a la Negociació Col·lectiva es tingui en compte que la inflació d'aquest any serà "molt reduïda".

EMPRESAS EN LA COMPRA DE FENOSA

ENI, contra Competència per Gas Natural

ROMA | El conseller delegat de la petroliera italiana Eni, Paolo Scaroni, va assegurar ahir que el grup emprendre accions legals contra la decisió de la Comissió Nacional de Competència (CNC) d'autoritzar la compra d'Unión Fenosa per part de Gas Natural. En concret, el grup italià es mostra en contra que la CNC no hagi obligat Gas Natural a despendre's del seu 50 % d'Unión Fenosa Gas, la societat conjunta entre Unión Fenosa i Eni. "No estem d'acord amb la decisió de permetre que el primer operador controli el 50 per cent del segon operador", va afirmar Scaroni amb motiu de la presentació del pla industrial 2009-2012 de la petroliera italiana.

Amb la seua autorització, la CNC va donar llum verda dijous a la compra d'Unión Fenosa, operació que culminarà el pròxim mes d'abril amb la liquidació per part de Gas Natural de la seua OPA pel 100% de l'elèctrica.

amb la decisió de permetre que el primer operador controli el 50 per cent del segon operador", va afirmar Scaroni amb motiu de la presentació del pla industrial 2009-2012 de la petrolera italiana.

Amb la seua autorització, la CNC va donar llum verda dijous a la compra d'Unió Fenosa, operació que culminarà el pròxim mes d'abril amb la liquidació per part de Gas Natural de la seua OPA pel 100% de l'elèctrica.

BANCA RESULTATS

El benefici de Caixa Catalunya baixa un 60%, però el recurrent puja un 1,8%

BARCELONA El benefici net consolidat de Caixa Catalunya ha caigut un 60% el 2008, fins als 194 milions d'euros; però el benefici recurrent —sense contemplar plusvàlues i dotacions extraordinàries— s'ha col·locat en 252 milions, un 1,8% més que el registrat l'any anterior.

Els resultats s'han vist afectats per les dotacions per pèrdues per deteriorament d'actius, que sumen 881 milions, cinc vegades més que els registrats l'any passat i a la qual s'han dedicat els 530 milions

de plus-values obtingudes per
les operacions de venda
d'Abertis i France Telecom.

Provisions

“Tanquem l'exercici sense haver utilitzat les dotacions genèriques, un total de 787 milions d'euros, que les reservem per als anys futurs”, va destacar ahir el president de la segona caixa catalana i la cinquena d'Espanya, Narcís Serra.

Segons el director general, Adolf Todó podria disposar de més 600 milions de provisions

Sobre la previsió de morositat, Todó va assenyalar: "No ens posem objectius de morositat, però volem convergir cap a la mitjana del sector, és a dir, la morositat del conjunt pujarà, però la nostra pujarà menys."

De tota manera, Adolf Todó va destacar que la cobertura amb garanties hipotecàries és del 119,3 per cent i la cobertura sense garanties d'hipoteques es col·loca en el 56,7 per cent.